

## Stawianie czoła opozycji

### CZĘŚĆ I: PRZEGLĄD

**TEKST PRZEWODNI:** Ezd 5,5; Ne 4,20.

**ZAKRES STUDIUM:** Ezd 4,4-24; 5—6 (zob. także Ne 3—4; 6:1-13 dla pełniejszego obrazu); Dn 10,12-13.20.

Ta lekcja dotyczy historii opozycji wobec każdej z grup repatriantów odbudowujących świątynię, miasto, mur obronny, najpierw w czasach namiestnika Zerubbabela, potem kapłana Ezdrasza, a w końcu namiestnika Nehemiasza. Choć historie te nie zawsze są zapisane w porządku chronologicznym (niektóre części księgi są skomponowane tematycznie), możemy odtworzyć kolejność wydarzeń na podstawie królów, do których adresowane są listy ze skargami przeciwko Judejczykom.

Mimo faktu, iż dzieło odbudowy ustawało kilkakrotnie z powodu lęku wywołanego groźbami okolicznych ludów czy władców oraz utraty wiary w Bożą ochronę, Pan zawsze posyłał przywódców, którzy zachęcali ludzi do ponownego podjęcia odbudowy. Czasami upływało kilka lat, zanim budowa znowu ruszyła, ale nigdy nie została porzucona permanentnie. Bóg pragnął, by Izraelici wrócili do ziemi obiecanej, więc był z nimi mimo opozycji, upokorzenia, a czasami przemocy stosowanej wobec nich. To, że coś jest trudne, nie znaczy, że Bóg nas do tego nie powołał. Bóg wzywa zwykłych ludzi do wielkich rzeczy, a następnie sam dostarcza tego, czego potrzebują, by tych rzeczy dokonać. W *Księdze Ezdrasza* i *Księdze Nehemiasza* czytamy o tym, jak Bóg natchnął przywódców i proroków, by stawili czoła wrogom.

Bóg zawsze poszukuje ludzi wiary, którzy Mu ufają wbrew złożonym okolicznościom, aby mógł interweniować na ich rzecz i wykonać Jego dzieło. Bóg nagradza tych, którzy z Nim współpracują, są gotowi iść naprzód i wypełnić zadania zlecone przez Niego.

### CZĘŚĆ II: KOMENTARZ

#### Chronologia działań w *Księdze Ezdrasza*

##### *W czasach Zerubbabela*

- 537-535 p.n.e. - odbudowa ołtarza i fundamentów świątyni (Ezd 3)
- 535-520 p.n.e. - porzucenie pracy w wyniku silnej opozycji (Ezd 4—6)
- 520-515 p.n.e. - podjęcie pracy w wyniku prorockiej służby Aggeusza i Zachariasza
- 515 p.n.e. - dokończenie budowy świątyni (Ezd 6,13-22)

##### *Przed czasami Ezdrasza*

• 465-464 p.n.e. - opozycja wobec odbudowy Jerozolimy (Ezd 4,7-23), Artakserkses na początku swojego panowania zakazuje odbudowy Jerozolimy

##### *W czasach Ezdrasza*

- 457 p.n.e. - Ezdrasz przybywa do Jerozolimy (Ezd 7) w czasie, gdy odbudowa jest zatrzymana

Ezd 3 wspomina odbudowę ołtarza i fundamentu świątyni w latach 537-535 p.n.e. w wyniku dekretu Cyrusa (Ezd 1,1—2,70). Po wstępnym świętowaniu (Ezd 3,10-13) dzieło zostało porzucone (Ezd 4,1-5) wskutek silnej opozycji, która zaczęła się w 535 roku p.n.e. i trwała do 520 roku p.n.e. (szczegóły zob. Ezd 4,24—6,12). Ezd 4,6 krótko opisuje opozycję wobec budowy za czasów Kserksesa (486-465 p.n.e.) Następnie w Ezd 4,7-23 czytamy o opozycji na początku panowania króla Artakserksesa. Ezdrasz cytuje przy tym listy wysłane do królów Artakserksesa i Dariusza. Listy te zostały zacytowane w języku amramejskim, podczas gdy pozostała część księgi jest napisana po hebrajsku, co znaczy, że były to oficjalne dokumenty podane w języku używanym w oficjalnych dokumentach w tamtym czasie. (Język aramejski był uniwersalnym językiem tamtej ery, podobnie jak obecnie język angielski). W 520 roku p.n.e., po 15 latach silnej opozycji, prorok Aggeusz pobudził lud do kontynuowania odbudowy świątyni (przeczytaj jego pięć krótkich, mocnych kazań w *Księdze Aggeusza*). Prorok Zachariasz przyłączył się do wsparcia, a budowa świątyni została zakończona w niespełna pięć lat, zaś jej poświęcenie nastąpiło w marcu 515 roku p.n.e. (Ezd 6,13-18), zaś miesiąc później obchodzono Paschę (Ezd 6,19-22).

### **Dn 10,12-13.20**

Bóg przygotował wszystko, by lud Boży mógł odbudować świątynię jerozolimską po powrocie z wygnania babilońskiego. Osobiście zaangażował się, by pokonać przeszkody i otworzyć drogę dla tego zbożnego dzieła. Według Dn 10, anioł Gabriel i Michał (imię oznaczające Jezusa Chrystusa) walczyli o umysły królów perskich, mianowicie Cyrusa i jego syna Kambyzesa, by przekonać ich do poparcia programu odbudowy, kiedy zawistni lokalni wrogowie Izraelitów usiłowali przekonać władców, aby zakazali odbudowy świątyni. Bóg walczył o tych władców, by przekonać ich do przychylności dla ludu Bożego, aby mógł odbudować miejsce oddawania czci żywemu Panu. Jednak Judejczycy zniechęcili się i zaniechali pracy, choć Bóg z całą swoją potęgą był po ich stronie. Praca została podjęta na nowo, kiedy na scenę wkroczył prorok Aggeusz.

Ta sytuacja jest dla nas ostrzeżeniem przed brakiem wiary i tchórzostwem prowadzącymi do tego, iż nie podążamy za Bożym prowadzeniem, kiedy Bóg przygotowuje drogę, byśmy mogli wypełnić Jego wolę. Jednak Boża opatrzność zawsze działa lepiej niż nasze najlepsze obliczenia i plany. Musimy ufać Bożemu prowadzeniu i podążać za nim. Możemy być pewni, że Boże plany i wskazówki są najlepsze, a Bóg zawsze planuje to co najlepsze dla nas.

### **Aggeusz i Zachariasz**

Prorocy Aggeusz i Zachariasz pojawili się na scenie po 15 długich latach opozycji wobec odbudowy. Judejczycy zniechęcili się i zaprzestali pracy przy odbudowie świątyni. Bóg powołał tych proroków i kierował nimi, by przemawiali do Izraelitów i natchnęli ich do odbudowy wbrew opozycji. Bóg wezwał ich, by się nie bali. On był z nimi, a Jego obecność ich podtrzymywała.

Bóg przez proroka zwrócił się do Izraelitów z pytaniem: „Czy już czas dla was na to, abyście mieszkali w domach wykładanych tafelkami, podczas gdy dom Pana leży w gruzach?” (Ag 1,4). Przestudiuj wszystkie przypadki słowa przetłumaczonego jako „wykładane tafelkami” (*safun*) występujące w *Biblii* w kontekście projektów budowlanych, a zauważysz coś interesującego. Wszystkie te przykłady są związane z drewnem cedrowym (1 Krl 6,9; 7,3.7; Jr 22,14). Bóg określił domy swoich wyznawców jako „wykładane tafelkami” (Ag 1,4), gdyż nie były wykonane ze standardowych materiałów używanych w tym regionie. Co takiego szczególnego było w cedrowej boazerii? Otóż pierwotnie Izraelici sprowadzali pnie cedrów z Libanu do budowy świątyni. Świątynia miała zostać zbudowana zgodnie z projektem Salomona - kamienne ściany należało obłożyć od wewnątrz cedrową boazerią. Cedrowe drewno było przeznaczone do budowy świątyni. Jednak kiedy opozycja „zmusiła” ich do zaprzestania odbudowy świątyni, postanowili wykorzystać zgromadzone drewno w celu upiększenia swoich domów. Jednak Bóg znalazł rozwiązanie. Poleciał im udać się w góry i sprowadzić stamtąd nowy zapas drewna na budowę Jego domu. Nie oczekiwał, iż użyją najdroższych materiałów do budowy Jego domu. Chciał po prostu mieć dom, aby móc zamieszkać wśród nich.

Co ważniejsze, Bóg chciał, by Jego lud pragnął Jego obecności wśród nich, czemu miała służyć świątynia. Większym problemem był brak poświęcenia w ich sercach - niedokończona świątynia była tylko objawem tej apatii. Kiedy ktoś jest poświęcony jakiemuś zadaniu czy osobie, żadna opozycja go nie powstrzyma. Brak działania oznaczał brak poświęcenia dla Boga ze strony ludu Bożego. Ale oto wsparcie ze strony Boga przebudziło lud z letargu, tak iż otrząsnął się z lęku i przystąpił znowu do odbudowy świątyni. Po tym przebudzeniu już nie zachwiali się w działaniu. Pięć lat później ukończyli budowę świątyni. Czasami popadamy w połowiczność i wygodnictwo. Potrzebujemy wówczas przypomnienia, co jest najważniejsze w życiu.

### **Chronologia działań w Księdze Nehemiasza**

- 445/444 rok p.n.e - Nehemiasz przybywa do Jerozolimy (Ne 1—2)
- Opozycja wobec odbudowy (Ne 2,11-20; 4,1-23; 6,1-14)
- Ukończenie budowy muru miejskiego w ciągu 52 dni (Ne 6,15-19)

### **Ne 4**

Sanballat, który wraz z Tobiaszem rządził Samarią położoną na północ od Judy, groził Nehemiaszowi oraz szydził i kpił z Judejczyków. Był skoligacony z Judejczykami przez ród kapłański i miał ambicję zdominować ich, a dobrze wiedział, że kiedy mur obronny Jerozolimy zostanie ukończony, jego plan weźmie w łeb. Wierzył jednak, że Judejczycy nie są dość silni, nie mają dostatecznych zdolności, a ich zadanie ich przerasta. Twierdził, że nigdy nie odbudują muru. Inni przywódcy regionu przyłączyli się do Sanballata w politycznej zмовie przeciwko Izraelitom. Arabowie pod przywództwem Geszema zajmowali terytorium na południe od Judy, Ammonici mieszkali na wschodzie na terenie kontrolowanym przez Persów, a Aszdodyjczycy - na zachód od Judy. Tak więc Judejczycy byli zupełnie otoczeni przez wrogie siły. Choć Izraelici się bali, Nehemiasz uważał, że jest to afront wobec Boga i narodu izraelskiego. Wrogowie znieważali Boga i szydzili z Izraela, więc Nehemiasz wołał do Boga, by go wysłuchał i „sprawił, by ich urąganie spadło na ich własne głowy” (Ne 4,4). Nie mścił się na własną rękę, ale prosił Boga, by bronił swojej sprawy. Nehemiasz był pewien, że Bóg powierzył mu przywództwo, aby

pokierował odbudową muru obronnego Jerozolimy, a potwierdzały mu to przychylne reakcje ze strony króla i Izraelitów. Ponieważ złośliwe słowa okolicznych ludów działały na wyobraźnię Judejczyków i napępiały ich lękiem, Nehemiasz zachęcał ich, by „walczyli”, gdyż Bóg jest „wielki i straszny” (Ne 4,14), więc „będzie walczył za nas” (Ne 4,20). Nehemiasz zebrał Judejczyków i ustawił drużyny gotowe do walki w każdej wyrwie w murze, tak by wrogowie ich widzieli. W ten sposób pokazał światu, że jest gotowy odeprzeć atak.

Ta strategia okazała się skuteczna - plany wrogów zostały udaremnione. Judejczycy przypomnieli sobie, że mają ufać Bogu i nie pozwolić, by ludzie jawili się im więksi niż Bóg. Mimo kolejnych gróźb wobec Izraelitów, kontynuowali budowę, aż mur został ukończony po zaledwie 52 dniach pracy (Ne 6,15).

### **CZĘŚĆ III: ZASTOSOWANIE**

Wzorzec kontynuowania pracy i zatrzymywania jej raz po raz wynikał z lęku Judejczyków przed tym, co mogą im zrobić obcy. Groźby wrogów, królewskie dekrety zakazujące odbudowy i mała liczebność izraelskiej społeczności składały się na to, że zaprzestawali pracy.

1. Co uczynił prorok Aggeusz, by zmotywować ludzi, aby skutecznie działali razem w celu odbudowania świątyni?

2. Co się dzieje, kiedy w myślach wyobrażamy sobie raz po raz, co może się stać? To tylko pogarsza sytuację, nieprawdaż? Zamartwiamy się niepotrzebnie, aż wyobrażenia tak nas przeraża, iż przestajemy ufać Bogu i ustajemy w działaniu. Przeszkody jawią się nam jako większe niż są w rzeczywistości, a my zapominamy o obietnicy, że Bóg będzie „walczył za nas”. Jak możemy być raczej podobni do Nehemiasza i pielęgnować silną wiarę, iż Bóg jest z nami?

3. Jakich cech przywódczych możemy się nauczyć od Nehemiasza, by wspierać innych wokoło?

4. Jakie czynniki powodują u ciebie lęk i zniechęcają do pracy dla Boga?

5. Co możesz uczynić, by dodawać odwagi ludziom zniechęconym trudnościami i wystraszoną wyzwaniami, nie ufającym, iż Pan będzie „walczył za nich”?